
W. STOOKER 90 JAAR

Hartelijke gelukwensen komt de vereniging Oud-Utrecht haar erelid W. Stooker aanbieden, nu hij 24 februari zijn 90ste verjaardag heeft gevierd.

In 1957 nam de heer Stooker afscheid van de gemeente Utrecht als hoofdarchitect bij de toenmalige Dienst van Openbare Werken (thans ROVU geheten). Bij die gelegenheid, waar zijn vele verdiensten voor het behoud en het onderzoek van de monumenten van de stad Utrecht werden geroemd, nu 25 jaar geleden, viel hem dit erelidmaatschap ten deel. Eerste opmerkelijke feit: met deze kwart eeuw nadert dejarige het record dat de erevoorzitter dr. J. P. Fockema Andreae sinds 1949 op zijn naam heeft staan.

Maar met zijn pensionering ging Stooker niet op zijn lauweren rusten.

Op zijn 75ste verjaardag had deze actieve en van levenslust blakende architect zoveel restauraties in de provincie Utrecht verricht, dat het Maandblad een speciaal nummer aan deze werken van hem wijdde.

Door zijn opvolger, C. L. Temminck Groll, werden o.a. naar voren gehaald het herstel van het kerkje te Blauwkapel, het huis Cammingha te Bunnik, de N. H. kerken van Maarssen, Vreeswijk en Schalkwijk, de toren van Tull en 't Waal en het huis Vechtoever.

Naast deze voltooide restauraties passeerden nog andere plannen waarmee Stooker bezig was, de revue. Sommige daarvan werden inmiddels uitgevoerd, andere daarentegen kwamen helaas ook nu nog niet zover.

Zo is de Oud-Katholieke kerk van St. Gertrudis in de Utrechtse Mariahoek nog immer in verval.

Maar naast het gememoreerde in 1967 zijn ondertus-

sen nog een aantal ideeën van Stooker werkelijkheid geworden. Was het niet Stooker die in de oorlog met dr. J. J. M. Timmers de plannen smeedde om het Catharijneconvent geschikt te maken als museum voor het Nederlands kerkelijk erfgoed? Na een lange omweg werd dit plan eindelijk verwezenlijkt: in 1979 is het oude Johanniterklooster als museum in gebruik genomen.

Toen Stooker in het begin van de jaren zestig de eerste gedetailleerde begrotingen opzette voor de restauraties van de Dom-, Buur-, Jans-, Jacobi- en Klaaskerk, heeft hij niet kunnen vermoeden, wél kunnen hopen, ooit iets van dit grootse projekt gerealiseerd te zien.

Dankzij zijn zeer hoge leeftijd heeft hij deze vreugde mogen smaken.

We wensen „de man van de Dom“, dat hij de feestelijke heropening van Buur- en Domkerk mag meemaken.

Nog een ander Stooker-initiatief is nagenoeg voltooid: de lantaarnconsoles langs de Utrechtse grachten. „Reliëfs in blauw“ is de titel van een boek dat zijn tweede opvolger, C. A. Baart de la Faille, met de adjunct-gemeentearchivaris A. Graafhuis samenstelde. Maar de idee van de gebeeldhouwde taferelen is van Stooker! Terecht vereeuwigt een console hem bij Oudegracht 130.

Moge ons 90-jarige erelid Stooker nog lang in goede gezondheid getuige zijn van deze en andere gebeurtenissen in stad en provincie Utrecht.

redactie

WOUTER PAAP ONTVING POSTHUUM EEN INTERESSANTE OPDRACHT.

Prompt dezelfde dag, waarop ik het januari nummer van Oud-Utrecht met het artikel over Wouter Paap had ontvangen, trof ik al een lange brief in mijn bus met een levendige reactie van architect Th. Haakma Wagenaar geschreven in diens machtige, maar leesbare hiërogliefen. Naast weldadige instemming bevatte de brief ook enige interessante aanvullingen. Zo had de schrijver het over de luide lach, waarmee de voor humor zeer gevoelige Paap op verhalen van derden kon reageren.

Wat de bewonderaars van de overledene zeer in het bijzonder zal interesseren is het feit, dat Paap vorig jaar tijdens een van de zomerse carillon-concerten een suggestie deed aan Haakma Wagenaar als voorzitter van de Utrechtse Klokkenspelvereniging. Hij, Wouter Paap, zou het zo prettig vinden, wanneer het gemeentebestuur hem de opdracht zou verstrekken voor het schrijven van een beiaard-compositie ter gelegenheid van de komende Domtoren-herdenking.

Het Bestuur van de U.K.V. gaf deze suggestie terstond door aan het College van B. en W. Toen Wouter hiervan hoorde, zei hij in een gesprek met Haakma Wagenaar: „O, al zou ik die opdracht niet krijgen - ik ben al aan de klokken-suite begonnen en het thema wordt het melodietje - van je oom (Johan W.) gecomponeerd in 1921 bij gelegenheid van het zesde eeuweest van de eerste-steen-legging“.

Paap zelf heeft de opdracht net niet meer beleefd, maar wel is de compositie in een voorontwerp op schrift gesteld. Deze schetsen heeft hij, zowel aan Joanna Wagenaar, de jongste dochter van wijlen Johan Wagenaar, toegezonden als aan de klokkenist Chris Bos. Laatstgenoemde zei meteen genoeg houvast te hebben aan hetgeen Wouter had opgeschreven, om het werk in de komende zomer te kunnen uitvoeren. Hopelijk op een Herdenkingsconcert Wouter Paap... De opdracht plus het daarvoor uitgetrokken honorarium zijn gelukkig posthuum aan de weduwe

verstrekt.

Uit Nijmegen kreeg ik een aardige reactie van de heer K. W. J. van Rossum, die, hoewel tot een jongere generatie behorend, de overledene meermalen van nabij heeft meegemaakt, toen deze als goede vriend van zijn ouders op bezoek kwam. Dit geschiedde op het bovenhuis Oudegracht 206, boven de boekhandel van Dekker en v. d. Vegt, de zaak waarvan zijn vader de directie voerde. Dezelfde briefschrijver maakte mij ook op een foutieve mededeling attent. Albert Dana was niet, zoals ik schreef, een zoon van de kapper Indermaur, maar de neef. Dat Paap zich bij zijn buurman Indermaur liet knippen, lag voor de hand. Vaak kwam het gesprek dan op Dana, over wiens zangprestaties zijn oom de kapper erg trots was. Toen zich echter

eens een concert voordeed waarover de recensies zeer negatief uitvielen, had neef lief bij de kapper afgedaan. Zodra de gelegenheid zich voordeed vroeg hij Wouter Paap of deze ook „die schorre kikker“ op het concert had horen kwaken. Paap wist in zijn verhaal aan de van Rossum's hierover het onvervalste Utrechts, waarin deze kritiek was vervat, prachtig te imiteren, wat aan de anecdoten extra kleur gaf.

Tenslotte wil ik persoonlijk hierbij nog de mensen bedanken, die mij bij het inwinnen van gegevens zo gul hebben geholpen. Hierbij denk ik in het bijzonder aan mevrouw Paap, aan mevrouw A. Romijn en niet te vergeten aan mevrouw E. Pompe van Meerdervoort-Wijmans en de heer W. van Beusekom.

C. A. Schilp

HISTORISCHE DAG IN AMERONGEN

Alle leden en donateurs van historische verenigingen en verzamelingen in de provincie Utrecht en andere belangstellenden worden hierbij uitgenodigd deel te nemen aan de Historische Dag 1982 op *zaterdag 8 mei 1982*.

Amerongen, gelegen aan de rand van de Utrechtse Heuvelrug is de plaats van samenkomst, waar de Gemeente gastvrijheid verleent in het Gemeentehuis, Hof 1, Amerongen.

De dag wordt georganiseerd in samenwerking met de Heemkundige Stichting, die in het gemeentehuis een kleine tentoonstelling over de tabakskultuur zal inrichten.

Het programma is als volgt:

10.30-10.45 uur - welkom door de burgemeester, de heer H. W. F. Mumsen.

10.45-11.30 uur - tabakskultuur rond Amerongen, inleiding door de heer D. Pezaro, sekretaris van de Heemkundige Stichting.

Bij de onderzoekingen naar oude gebruiken in de tabakskultuur zijn o.a. bandopnames gemaakt van gesprekken met tabaksverbouwers.

11.30-12.15 uur - de geschiedenis van Kasteel Amerongen, inleiding door de heer D. Pezaro. Juist de kleinere en daarom vaak zo boeiende facetten van het gebouw zullen worden besproken en met dia's worden toegelicht.

12.15-12.45 uur - gelegenheid tot het stellen van vragen en het bekijken van de tabakstentoonstelling.

13.00-14.00 uur - lunch in het Koetshuis van Kasteel Amerongen.

14.00 uur - excursie door het Kasteel en aansluitend een wandeling door het dorp met o.a. een bezoek aan een tabaksschuur.

Het aantal deelnemers moet worden beperkt in verband met de ruimte in de raadszaal van het gemeentehuis.

De kosten voor deelname bedragen f 20,-, inclusief de lunch en de toegang tot het Kasteel.

Opgaven voor deelname kunt u *tot 1 mei* richten aan:

Stichtse Culturele Raad, Mariaplaats 51, 3511 LM Utrecht (tel. 030-31 03 07) met vermelding van naam en adres en onder gelijktijdig overmaken van het verschuldigde bedrag op giro 173931 of bankrekening nr. 21.84.69.136.

POSTSCRIPTUM

Een kleine huldiging onderging de 90-jarige W. Stoker in de februarivergadering van de Gemeentelijke Monumentencommissie, waar de wethouder van Volkshuisvesting en Monumentenzorg, mr. A. J. Bransen, woorden van waardering voor persoon en werken uitsprak; waar architect Th. Haakma Wagenaar in een boeiend betoog, tevens zijn afscheidsrede als lid van de commissie, uiting gaf aan zijn gevoelens van bewondering voor het omvangrijke pakket Stoker-initiatieven met resultaat en verder de steeds sterker gegroeide vriendschapsbanden; waar ook de leden van de commissie hun voormalige adviseur confronteerden met de huidige gang van zaken in de commissie, en waar tenslotte ook mr. E. Bloembergen, voorzitter van de Vereniging Dom 600, verscheen om Stoker het erelidmaatschap van de vereniging aan te bieden, hetgeen deze minzaam en met humor aanvaardde. Geconstateerd kon worden dat Stoker, nog steeds ad rem, een uitgesproken oordeel heeft over wat in de stad geschiedt - en van dat oordeel ook ongevraagd ruimschoots mededeling doet, en voorts dat het buitengewoon moeilijk is hem van een passend geschenk te voorzien. De meest recente publikaties op het gebied van de stadsgeschiedenis bleken alle in zijn bezit. De commissie zoekt echter voort, zo wordt bericht.

U. F. H.